

gende ikke var blevet stillet, idet det i det Hele forekommer mig, hvad jeg ikke kan undlade at udtale, at der ved dette Endringsforslag er taget saa lidet Hensyn til Kjøbstædernes Tary, at det næsten forekommer mig at være mindre, end hvad Kjøbstæderne have et billigt og rimeligt Krav paa.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig, at den ærede Landssthingsmand ikke var rigtigt heldig med det Exempel, som han anførte om Manden, der vandrede Sjælland igjennem og saa tilsidst naaede Korsør; thi han vil jo falde ind under det 3die Stykke i § 2, som omhandler dem, der paa den der omtalte Maade vandre Landet igjennem og faae Tærepenge fra Sted til Sted, og Udgifterne ved hans Transport ville efter Udvalgets Forslag altsaa just ikke blive Gjenstand for Repartition mellem By og Land. Jeg indseer egentligt ikke, hvorledes der kan være Tale om Prægravation for Byerne i Almindelighed eller for enkelte Byer i Særdeleshed ved det af mig stillede Endringsforslag; det har idetmindste ikke staaet for mig, som om det kunde blive Tilfældet. En Person, en Ublænding, der nærmest kan henregnes til Vagabondernes Klasse, som man giver en lille Understøttelse paa hvert Sted, han kommer til, for at sætte ham istand til at naae det næste og for derved at blive fri for at have videre Uleilighed med ham, er i mine Tanker jo netop en af de Personer, som 3die Stykke af § 2 omtaler, saadanne Personer, der hjemskrives, og som faae Tærepenge i enhver Jurisdiction, hvor de komme, og for dem falder Byrden unægtelig ikke haardere paa den ene Commune end paa den anden. De Transporter, som jeg derimod troer, at Udvalget har haat for Die i 4de Stykke af § 2, ere i mine Tanker af en ganske anden Natur. Der er der Tale om Hjemsendelse af saadanne Ublændinge, som have opholdt sig nogen Tid her i Landet og have opnaaet et midlertidigt Domicil, uden dog endnu at have erhvervet Forsørgelsesret, og som saa hjemsendes til deres Hjemstavn, enten fordi de ikke længere see sig istand til at ernære sig her, eller fordi der er endnu mere tvingende Grunde til at lade dem forlade det Hjem, som de have

valgt sig her. For disses Vedkommende bliver Transporten ganske vist af noget større Betydning for den enkelte Commune, men jeg kan ikke see, hvorledes man kan sige, at Udgiften ved disse Personers Transport mere vil ramme Byerne end Landet. Den vagabonderende Befolknings, de vagabonderende Ublændinges Transport vilde derimod ganske vist ramme Byerne mere end Landet, hvis Byerne ikke, som anført, kunde transportere dem videre paa den i 3die Stykke af § 2 omtalte Maade, ved Paategning i Vandrebogen eller ved Tvangspas og med Tærepenge, men denne sidste Transportmaade er jo fortrinligt afsættet efter det Slags Folk.

Tobiesen: Det gjør mig overordentlig ondt, at jeg har været saa uheldig i min Udtalelse, at den ærede Indenrigsminister kunde misforstaae mig derhen, at jeg skulde have sigtet til de Personer, der komme ind under 3die Stykke af § 2. Ved de Understøttelser, som jeg nævnte, at saadanne Personer faae, har jeg ingenlunde sigtet til Tærepenge. Hvis den Vedkommende havde faaet Tærepenge, ja, saa var man slaaet ind paa den rette Vej. Den Commune, der havde givet ham Tærepenge og Transportpas og derved begyndt den officielle Vortsendelse, den vilde jo nemlig ogsaa komme til at bære Udgiften ved den videre Forsendelse til Ublandet — thi jeg tænkte selvfølgelig navnlig paa Ublændinge. En Saadan gaaer fra Landsby til Landsby, men Ingen vil give ham Tærepenge, netop fordi den, der først giver ham Tærepenge, ogsaa skal udrede Udgifterne til hans Hjemsendelse, maaskee til Sverrig, Tydskland eller andre Steder, hvorfra man lykkeligjøres med det Slags Vagabonder. Ingen vil have med ham at gjøre, og han bliver saaledes ikke optagen, forinden han kommer til en Søkjøbstad, og herved maa bemærkes, at det kun er enkelte Søkjøbstæder, hvorfra det Slags Transporter især besørges. Naar jeg har nævnt Korsør, saa er det, fordi det netop er en af de Kjøbstæder, der ere meest bebyrdede med det Slags Forsendelser. Saadan en Person gaaer, uden at Nogen tager sig af ham, til Korsør eller Kjøbenhavn, og saa nødes disse Stæder til paa egen Beføstning og uden nogen